

עירובין פה

דין של שמואל: אמר רב יהודה אמר שמואל: בור שבין שתי חצירות, מופלגת מכותל זה ארבעה ומכותל זה ארבעה - זה מוציא זיז כל שהוא וממלא, וזה מוציא זיז כל שהוא וממלא.
דעתו של רב יהודה בעניין: ורב יהודה דידיה אמר: אפילו קניא .

דברי אביי על שיטת רב יהודה: אמר ליה אביי לרב יוסף: הא דרב יהודה דשמואל היא, דאי דרב, הא אמר: אין אדם אוסר על חבירו דרך אויר .

רב	שמואל	
אין אדם אוסר על חבירו	אדם אוסר על חבירו	דרך אויר
שתי גזוזטראות זו למעלה מזו, עשו מחיצה לעליונה ולא עשו מחיצה לתחתונה — שתיהן אסורות עד שיערבו. ואמר רב הונא אמר רב: לא שנו אלא בסמוכה, אבל במופלגת ארבעה — עליונה מותרת ותחתונה אסורה.	מהא דאמר רב נחמן אמר שמואל: גג הסמוך לרשות הרבים — צריך סולם קבוע להתירו	ניסיון ראשון להביא מקור לדבריו
דלמא שאני הכא, דכיון דלזה בזריקה ושלשול, ולזה בשלשול לחודיה — כלזה בזריקה ולזה בפתח דמי	דילמא כדרב פפא!	דחייה
מהא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבובא אמר רב: שני בתים ושלש חורבות ביניהם. זה משתמש בסמוך שלו על ידי זריקה, וזה משתמש בסמוך שלו על ידי זריקה, והאמצעי — אסור. יתיב רב ברונא וקאמר להא שמעתא. אמר ליה רבי אליעזר בר בי רב: אמר רב הכי? אמר ליה: אין. אחוי לי אושפיזיה. אחוי ליה. אתא לקמיה דרב, אמר ליה: אמר מר הכי? אמר ליה: אין. אמר ליה, והא מר הוא דאמר: לזה בשלשול ולזה בזריקה — שניהן אסורין! אמר ליה: מי סברת דקיימי כשורה? לא — דקיימי כחצובה	זה מוציא זיז כל שהוא וממלא, וזה מוציא זיז כל שהוא וממלא. טעמא דאפיק, הא לא אפיק — אמרינן: אדם אוסר על חבירו דרך אויר	ניסיון שני

קושי על שמואל במקרה של הזיז: אמר ליה רב פפא לרבא: לימא שמואל לית ליה דרב דימי. דכי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: מקום שאין בו ארבע על ארבע — מותר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף עליו, ובלבד שלא יחליפו.

תירוץ: התם — רשויות דאורייתא, הכא — רשויות דרבנן. וחכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה .

קושי על רב במקרה של החורבה: אמר ליה רבינא לרבא: מי אמר רב הכי? והא איתמר: שני בתים משני צידי רשות הרבים, רבה בר רב הונא אמר רב: אסור לזרוק מזה לזה, ושמואל אמר: מותר לזרוק מזה לזה!

תירוץ: אמר ליה: לאו מי אוקימנא דמדלי חד ומתתי חד, זימנין דמגנדר ונפיל, ואתי לאיתויי .

